

Les mil cares de la bondat (per Albert Punsola)

12/08/2007

ALBERT PUNSOLA

(/AUTOR/ALBERT-
PUNSOLA-44)

Periodista

La primera vegada que vaig sentir la paraula *freegan* la vaig confondre amb Reagan. Però la realitat no pot estar més lluny d'aquesta associació. Freegan és un terme creat a partir de *freedom* i *vegetarian*, que designa una nova tipologia humana, en el món occidental. Els freegans no viuen en una dimensió estètica, com van

fer en el seu moment els *beatniks* o els *mods*, sinó en una d'ètica. La seva filosofia es basa en minimitzar l'impacte en el planeta a través de tots els seus actes i, en conseqüència, rebutgen de ple la participació en el model econòmic vigent. En lloc de comprar al supermercat recullen objectes diversos que es llencen en centres comercials i oficines al final de cada jornada laboral. Res en la seu comportament afavoreix el consumisme. Estan contra la propietat privada i, front al treball com a valor i obligació, defensen l'atur voluntari. No s'han de confondre amb els sense sostre. Els freegans han triat la seva condició, que és una militància. Tot i així, uns i altres poden coincidir en algun escenari; de fet molts freegans s'aventuren en els abocadors per trobar-hi tresors ocults als quals després donaran utilitat. La crítica que fan al sistema capitalista i globalitzat és coherent, especialment en el tema de la gran quantitat de recursos que es malbaraten per justificar la continuïtat d'una cega maquinària productiva. Això és especialment sagnant en el cas del menjar. Un freegan entrevistat a Internet afirma haver vist en el seu mateix barri com, dia rera dia, grans quantitats d'aliments van a parar als contenidors, simplement perquè cal fer lloc a noves remeses de producte. Un fet que, sens dubte, resulta trist per a tothom en general i molt més per aquelles persones que han viscut la fam. Els freegans no confien gens en els polítics i ni tant sols els dediquen un mínim d'atenció, el seu objectiu són les grans corporacions. Aquesta sembla una estratègia intel·ligent perquè mentre es preparen les eleccions i els ulls de les masses es fixen en els grans mítings, en els despatxos opacs dels directius empresarials es prenen les decisions que ens afectaran vitalment. És, en definitiva, el vell mecanisme dels trucs de màgia de prop. Per aquesta raó, el camp de batalla ha de ser el mercat. Es més fàcil deixar d'adquirir un producte concret que anar a votar cada 3 ó 4 anys. I deixar de comprar moltes coses té un efecte multiplicador considerable quan esdevé una actitud col·lectiva. Tanmateix, si intentem ampliar el camp de visió, hi ha alguna cosa que grinyola en alguns dels plantejaments comentats fins ara. Al llarg dels segles en què el capitalisme ha anat evolucionant, i amb ell una determinada forma d'estar en el món basada en l'explotació sostinguda dels recursos, es poden observar dos fenòmens indiscutibles. Un és que aquest sistema és capaç d'adaptar-se a tots els canvis en sentit ampli 'polítics, culturals i econòmics i més encara: en lloc d'anar al darrera de les grans transformacions, sovint n'és el motor. L'estat modern neix de la necessitat d'ampliar els mercats locals, objectiu que els regnes feudals eren incapaços d'atènyer, i així successivament fins a la globalització. L'altre fenomen comprovat és que el capitalisme sap com absorbir tots els mecanismes d'oposició que el qüestionen. D'exemples n'hi ha centenars en el darrers anys, sobretot en el camp de les idees i de la cultura més radicals. Ara sabem, per exemple, que l'expressionisme abstracte, que tant va sacsejar el món pictòric en els anys 50, amb la figura de Jackson Pollock com a líder, va ser estimulat i subvencionat per la CIA com una arma més de propaganda contra els soviètics. La sospita sobre la veritable naturalesa de tants moviments contestaris i aparentment espontanis que hem anat coneixent és inevitable. Els freegans recorden els anarco-primitivistes, un moviment també actual de signe llibertari que abomina tot allò que representa la civilització, així com qualsevol índex d'organització. Tots dos odien les estructures de poder i, en particular, els segons manifesten una acusada tecnofòbia, si bé

disposen de llocs a la xarxa on exposar el seu pensament. Hereus, potser sense saber-ho de Rousseau, però sense la seva potència intel·lectual, aquests sostenibilistes messiànics tenen el defecte propi de tots els que s'autoerigeixen en defensors del bé: creure que fora d'ells només existeix el mal. Hi ha encara un factor més preocupant. Bastir un model de vida que se sustenta en l'aprofitament dels resultats nefastos de la sobreproducció i el sobreconsum és en darrer terme atorgar una certa legitimitat a aquestes anomalies. Com en les relacions simbiòtiques que s'observen en la natura, el freegan acaba convertint-se, malgrat tot, en un aliat útil pel capitalisme. Per alguna cosa es diu que l'infern està empedrat de bones intencions.

MÉS LLUM: secció quinzenal

Share 0

Tuit

 (<https://plus.google.com/share?url=https%3A/www.sostenible.cat/opinio/les-mil-cares-de-la-bondat-per-albert-punsola-0>)

 (<https://www.sostenible.cat/print/opinio/les-mil-cares-de-la-bondat-per-albert-punsola-0>)

Relacionats

Butlletí

Correu electrònic *

Subscriu

[Enviaments anteriors \(/newsletter/sostenible\)](/newsletter/sostenible)

(/)

Revista de la **xarxa** de ciutats
i pobles cap a la sostenibilitat

Diputació
Barcelona

(<http://www.diba.cat>)

[Arxiu \(/arxiu\)](/arxiu)

[Continguts per categoria \(/tagclouds/chunk/3\)](/tagclouds/chunk/3)

[Continguts per etiqueta \(/tagclouds/chunk/1\)](/tagclouds/chunk/1)

[Continguts per municipi \(/tagclouds/chunk/2\)](/tagclouds/chunk/2)

[Avís legal \(http://www.diba.cat/avislegal\)](http://www.diba.cat/avislegal)

[Contacte \(/formulari/contacte\)](/formulari/contacte)

[RSS \(https://www.sostenible.cat/pagina/rss#overlay-context=\)](https://www.sostenible.cat/pagina/rss#overlay-context=)

(<https://www.facebook.com/Sosteniblecat-146513494888>)

(<http://www.twitter.com/xarxasost>)

(<http://youtube.com/xarxasost>)

([rss.xml](#))
